

Opetus- ja kulttuuriministeriö

OKM 2011-00250, KOM (2011) 367

OKM:n lausuntopyyntö ammattipätevyysdirektiivin uudistamista koskevasta vihreästä kirjasta

Opetus- ja kulttuuriministeriö on 21.7.2011 pyytänyt Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirastolta (Valvira) lausuntoa ammattipätevyysdirektiivin uudistamista koskevasta vihreästä kirjasta. Vihreässä kirjassa esitetään ammattipätevyiden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY uudistamiseen liittyviä vaihtoehtoja. Valvira toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Eurooppalainen ammattikortti

Eurooppalainen ammattikortti on ollut esillä terveydenhuollon ammattihenkilöiden liikkuvuutta koskevassa keskustelussa jo joitakin vuosia. Valvira pitää eurooppalaisen ammattikortin suuntaan kulkevaa kehitystä lähtökohtaisesti kannatettavana, mutta eurooppalaisen ammattikortin käyttöönottoa harkittaessa on otettava huomioon kortin käyttöönottoon liittyvät useat haasteet. Kansallisten ammattivarmennekorttien kehitysaste huomioiden, eurooppalaisen ammattikortin käyttöönotto ei Valviran näkemyksen mukaan ole ajankohtaista vielä lähitulevaisuudessa.

Kysymys 1. Valvira toteaa, että eurooppalaisen ammattikortin käyttöönotto ei sellaisenaan muuttaisi lähettävän jäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten rooleja. Kortin myöntäminen perustuisi kunkin jäsenvaltion terveydenhuollon ammattihenkilörekisteriin talletettuihin tietoihin.

Vastaanottavan jäsenvaltion kannalta eurooppalaisen ammattikortin käyttöönottoon liittyy asiakirjojen luotettavuutta koskevia ongelmallisia näkökohtia. Valvira toteaa, että ammattioikeuksien tunnustamiseen liittyvissä menettelyissä havaitaan aika ajoin jo nykyisin puutteita tai suoranaisia virheitä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamissa direktiividistuksissa (Certificate of Current Professional Status). Tällaisia tilanteita on noussut esiin esimerkiksi haettaessa ammattioikeuden tunnustamista saavutettujen oikeuksien perusteella. Jos vastaanottavan valtion viranomaisella ei olisi enää tulevaisuudessa mahdollisuutta tutustua hakijan ammattipätevyydestään toimittamaan asiakirjaselvitykseen, esimerkinomaiset tilanteet jäisivät huomaimatta vastaanottavan maan toimivaltaisilta viranomaisilta ja johtaisivat ammatinharjoittamisoikeuden automaattiseen myöntämiseen, vaikka kaikki edellytykset eivät tosiasiallisesti täyttyisi.

Eurooppalaisen ammattikortin käyttöönotosta huolimatta hakijan henkilöllisyys olisi joka tapauksessa erikseen varmennettava samalla tavoin kuin nykyisin.

Dnro 6209/03.02/2011

31.8.2011

Kysymys 2 (a). Valvira pitää tärkeänä ennakoilmoitusmenettelyn säilyttämistä, vaikka eurooppalainen ammattikortti otettaisiin käyttöön. Erityisesti kortin haltijan henkilöllisyyden todentaminen olisi muussa tilanteessa mahdotonta.

Kysymys 2 (b). Eurooppalaisen ammattikortin käyttöä ammattipätevyden tunnustamisen perusteena on Valviran mukaan perusteltua harkita ainoastaan niiden ammattiryhmien kohdalla, joiden koulutusvaatimukset on kokonaan harmonisoitu (automaattinen tunnustaminen). Toimivaltaiselle viranomaiselle varattua enimmäiskäsittelyaikaa ei ole kuitenkaan syytä laskea. Vaikka jo nykyisin, hakijan toimittaessa kaikki tarvittavat asiakirjat, päätös tehdään noin yhdessä kuukaudessa, toimivaltaisen viranomaisen kokonaisuötilanteen huomioon ottaminen edellyttää sitä, että direktiivissä varmistetaan viranomaiselle kohtuullinen aika hakemusten käsittelyyn myös niissä tilanteissa, joissa hakemuskäsittely on hetkellisesti ruuhkautunut. Kategorisen lyhyen määräajan noudattaminen muodostuisi Valviran kokemuksen mukaan vaikeaksi esimerkiksi kansallisten valmistumiseen liittyvien ruuhka-aipeujen aikana, lomakausina ja sairastapauksissa.

Vaikka enimmäiskäsittelyyn varattujen määräaikojen lyhentäminen ei ole Valviran käsityksen mukaan perusteltua, tosiasiallisten käsittelyaikojen lyhentäminen esimerkiksi sisämarkkinoiden tiedonvaihtojärjestelmää (IMI) tehostamalla olisi mahdollista. Tietojenvaihdon sujuvuutta IMI:ssä voitaisiin parantaa esimerkiksi lisäämällä vastausaktiivisuutta ja lyhentämällä vastausaikoja. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset tulisi velvoittaa käyttämään vastauksissaan englannin kieltä, koska lähtömaan kielellä saapuneiden vastausten käänntäminen viivästyttää hakemuksen käsittelyä.

Kysymys 2 (c). Valvira katsoo, että yleisen tunnustamisjärjestelmän piiriin kuuluvien ammattiryhmien osalta vastaanottavalla jäsenvaltiolla tulee edelleen säilyttää mahdollisuus selvittää, onko lähettävän jäsenvaltion koulutuksessa olennaisia eroja, koska koulutuksia ei ole harmonisoitu. Yleisen järjestelmän perusteella tapahtuvassa tunnustamisessa on olennaista, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa nähtäväkseen muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat ja mahdollisen muun selvityksen siitä, mitä koulutukseen on sisältynyt. Olennaisten erojen määrittelyä ei ole mahdollista tehdä pelkän eurooppalaisen ammattikortin perusteella. Kohdejäsenvaltiolle varattua enimmäiskäsittelyaikaa ei näin ollen ole perusteltua lyhentää.

Osittaisen pätevyuden periaate

Kysymys 3. Valvira ei katso osittaisen pätevyuden periaatteen soveltuvan terveydenhuollon ammattihenkilöiden ammattipätevyden tunnustamiseen. Toimiva terveydenhuollon palvelujärjestelmä edellyttää moniammatillista yhteistyötä, jossa kukin terveydenhuollon ammattihenkilö kantaa laajasti vastuuta omasta osaamisestaan. Lisääntyvä erikoistuminen vaikeuttaisi hoidon organisoimista. Osittaisen pätevyuden periaatteen soveltaminen terveydenhuollon ammattiryhmiin saattaisi vaarantaa potilasturvallisuutta, ja lisäksi se aikaansaisi ongelmia ammattihenkilöiden pätevyysrajojen valvonnan kannalta.

Dnro 6209/03.02/2011

31.8.2011

Tiedonsaanti ja sähköinen viranomaisasiointi

Kysymys 6. Ammattipätevyyden tunnustaminen koskee lukuisia eri ammattiryhmiä. Valviran mukaan on tärkeää, että EU-kansalaiset saavat keskitetysti tietoa toimivaltaisista viranomaisista ja niiden yhteystiedoista. Kaiken tunnustamismenettelyyn liittyvän tiedon keskitetty tarjoaminen verkossa keskusyhteyspisteiden kautta ei kuitenkaan todennäköisesti hyödyttäisi hakijoita merkittävästi, sillä keskusyhteyspisteillä ei ole tarvittavaa asiantuntemusta riittävän syvällisen tiedon tarjoamiseen. Sen takia ammattipätevyyden tunnustamista koskevien yksityiskohtaisten tietojen tulisi jatkossakin olla luettavissa toimivaltaisen viranomaisen sivuilla, jolloin myös hakijoiden yhteydenotot ohjautuisivat alusta alkaen oikealle viranomaiselle.

Jäsenvaltioita tulisi kannustaa sähköisten asiointijärjestelmien kehittämiseen, mutta Valvira ei kannata velvoitteiden asettamista tällä saralla. Suomessa terveydenhuollon ammattihenkilöiden ammatinharjoittamisoikeuksien hakemista koskeva sähköinen asiointijärjestelmä on vasta suunnitteilla, ja vielä toistaiseksi myös kansalliset hakijat joutuvat asioimaan ammatinharjoittamisoikeutta hakiessaan perinteisesti.

Väliaikainen liikkuvuus

Kysymys 7. Valvira toteaa, että se ei ole saanut väliaikaista liikkuvuutta koskevia ilmoituksia. Valviran näkemyksen mukaan terveydenhuollon ammattihenkilöiltä tulisi kuitenkin jatkossakin pääsääntöisesti edellyttää ennakoilmoituksen tekemistä väliaikaisen liikkuvuuden tilanteissa.

Yleisen järjestelmän laajentaminen

Pätevyystasot

Kysymys 9. Valvira ei kannata ammattipätevyysdirektiivin 11 artiklassa mainitun pätevyystasoluokituksen poistamista. Koulutuksen sisällön tarkastelun tärkeyttä väheksymättä Valvira toteaa, että eri pätevyystasoilla saatetaan tarjota opetusta muodollisesti samasta aihepiiristä, mutta opetuksen tavoitteet voivat olla erilaiset. Koska pätevyystasot antavat vastaanottavan valtion viranomaiselle tärkeää tietoa siitä, minkätasoisesta koulutuksesta on ollut kysymys, luokitus olisi perusteltua säilyttää. Pätevyystasoluokituksen poistaminen olisi myös omiaan aiheuttamaan loputtoman työosan olennaisten erojen ja korvaavien toimenpiteiden määrittämisessä.

Pätevyystasoluokituksen poistaminen saattaisi lisäksi johtaa siihen, että vastaanottavan jäsenvaltion kansalaiset olisivat tosiasiallisesti huonommassa asemassa ammatinharjoittamisoikeuksien myöntämisessä, sillä esimerkiksi kansallisen laborantin tutkinnon suorittaneelle ei ole mahdollista myöntää laboratoriohoitajan ammatinharjoittamisoikeutta. Sen sijaan alemman laboratorioalan tutkinnon muussa EU-maassa suorittaneelle saatettaisiin joutua tarjoamaan korvaavia toimenpiteitä, joiden hyväksytyn suorittamisen jälkeen hakija merkittäisiin laboratoriohoitajana ammattihenkilörekisteriin.

Dnro 6209/03.02/2011

31.8.2011

Korvaavat toimenpiteet

Kysymys 10. Ammattipätevyysdirektiivin 11 artiklan poistaminen lisäisi todennäköisesti korvaavien toimenpiteiden käyttötarvetta.

- 1) Direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa mainittu vuoden mittainen ero koulutuksen kestossa on tavanomaisesti vahva viite siitä, että koulutuksessa on olennaisia eroja. Kohdan säilyttäminen ei ole välttämätöntä, sillä tarvittaessa korvaavat toimenpiteet voidaan määrätä olennaisten erojen perusteella.
- 2) Valvira toteaa toimivansa jo nykyisin vihreässä kirjassa kuvatulla tavalla. Direktiivin 13 artiklan 2 kohdan poistaminen vahvistaisi siten ainoastaan jo noudatetun toimintamallin.
- 3) Valvira pitää tärkeänä, että toimivaltainen viranomainen arvioi korvaavien toimenpiteiden tarpeen tapauskohtaisesti. Silloin, kun hakijalta edellytetään korvaavien toimenpiteiden suorittamista, hakijalle tulee ilmoittaa pääkohdat niistä olennaisista eroista, joita korvaavilla toimenpiteillä on tarkoitus kompensoida. Toimivaltaiselta viranomaiselta ei tulisi kuitenkaan edellyttää huomattavan yksityiskohtaista perusteluvelvollisuutta, koska se saattaisi johtaa asiantuntijalausuntojen lisääntyvään pyytämiseen, mikä nostaisi hakijalle menettelystä aiheutuvia kustannuksia ja hakemuskäsittelyyn käytettyä aikaa.

Valvira kiinnittää tässä yhteydessä huomiota myös siihen seikkaan, että ammattipätevyysdirektiivissä ei ole otettu kantaa siihen, kuinka kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimittava, jos ammattipätevyys tunnustamista hakeva henkilö ei kykene suorittamaan korvaavia toimenpiteitä, esimerkiksi sopeutumisaikaa, hyväksytysti.

Osittain pätevät ammattihenkilöt

Kysymys 11. Valviran mukaan direktiivin soveltamisalaa ei tulisi laajentaa sellaisiin henkilöihin, joilla ei vielä ole täyttä pätevyyttä. Myös ulkomailla vastaavaan ammattiin opiskelevilla henkilöillä on kansallisen lainsäädännön mukaan oikeus tietyn edellytyksin toimia tilapäisesti terveydenhuollon ammattihenkilön tehtävässä toisen johdon ja valvonnan alaisena.

Valvira toteaa kuitenkin tässä yhteydessä, että se on havainnut henkilöiden vapaata liikkuvuutta rajoittavan ongelman niiden lääkärintutkinnon suorittaneiden kohdalla, joilta lähtömaa edellyttää valmistumisen jälkeisen käytännön palvelun suorittamista direktiivin mukaiseen lääkärin peruskoulutukseen kuuluvana. Tutkinnon jälkeinen käytännön palvelu on direktiivin mukaisen automaattisen tunnustamisen edellytys esimerkiksi Ruotsissa ja Tanskassa. Vaikka henkilö olisi siten suorittanut kuusivuotisen yliopistollisen lääkärintutkinnon ja saanut valmistumisestaan todistuksen, hänellä ei ole direktiivin mukaisia oikeuksia automaattisen tunnustamisjärjestelmän perusteella, eikä häneen voida myöskään soveltaa yleisen tunnustamisjärjestelmän mukaisia periaatteita.

Valvira pitää tärkeänä sitä, että sanotuissa jäsenvaltioissa harkittaisiin, voitaisiinko käytännön palvelu sisällyttää varsinaiseen tutkintoon siten, että tutkin-

Dnro 6209/03.02/2011

31.8.2011

totodistus annettaisiin vasta sen jälkeen, kun lääkärin peruskoulutus on kokonaisuudessaan suoritettu. Tällä hetkellä on ilmeistä, että kaikki yliopistollisen lääkärintutkinnon näissä maissa suorittaneet opiskelijat eivät ole tietoisia siitä, että heidän suorittamansa koulutus ei vielä täytä direktiivissä määriteltyjä automaattisen tunnustamisen edellytyksiä. Toisaalta heille ei ole mahdollista määrätä vastaanottavassa valtiossa korvaavia toimenpiteitä, vaan heidän lääkärin koulutuksensa on muodollisesti yhä kesken.

Valviran Euroopan komission virkamieheltä saaman tiedon mukaan käytännön palvelun voi suorittaa myös muussa maassa, mutta ainoastaan lähtömaa voi myöntää automaattisen tunnustamisen edellyttämän liiteasiakirjan. Jos lähtömaa ei tunnusta ulkomailla suoritettua käytännön palvelua, vastaanottava valtio ei voisi tunnustaa henkilön ammattipätevyyttä, vaikka henkilön pätevyys tosiasiallisesti vastaisi lääkärin peruskoulutukselta edellytettyä tasoa. Valviran näkemyksen mukaan kuvattu tilanne rajoittaa henkilöiden vapaata liikkuvuutta merkittävästi.

Valvira katsoo, että automaattisen tunnustamisen alaan kuuluvien koulutusten rakennetta tulisi yhtenäistää siten, että todistus lääkärin tutkinnon suorittamisesta annettaisiin kaikissa jäsenvaltioissa vasta sitten, kun direktiivissä tarkoitettu lääkärin peruskoulutus on kokonaan suoritettu. Muunlaiset käytännöt johtavat helposti väärinymmärryksiin sekä opiskelijoiden että muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskuudessa.

Sisämarkkinoiden tiedonvaihtojärjestelmän hyödyntäminen

Kysymys 12. Valvira viittaa sisämarkkinoiden tiedonvaihtojärjestelmän yleisen kehittämisen osalta edellä kohdassa 2 (b) lausumaansa.

Valvira toteaa lisäksi, että potilasturvallisuuden kannalta terveydenhuoltoalan ammattien hälytysmekanismi olisi perusteltua järjestää siten, että jäsenvaltioiden olisi annettava hälytys kaikille muille jäsenvaltioille, jos terveydenhuoltoalan ammattilainen ei kurinpitotoimien takia enää voisi harjoittaa ammattiaan. On kuitenkin huomioitava, että Euroopan unionin alueella toimii huomattava määrä terveydenhuollon ammattihenkilöitä, ja siksi hälytysjärjestelmän käyttöönotto johtaisi hyvin todennäköisesti valtavaan tiedon ylitarjontaan, mikä asettaisi huomattavia haasteita tiedon hyödyntämiselle.

Jos hälytysmekanismia käytettäisiin myös muissa tilanteissa kuin oikeuden menetyksissä, jo mekanismin suunnitteluvaiheessa olisi otettava huomioon, että kansallisesti sovellettavat sanktiot vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioittain, jolloin yhdeksi ongelmakohtaksi muodostuisi niiden vertailtavuus.

Kielitaitoa koskevat vaatimukset

Kysymys 13. Valviran näkemyksen mukaan ammattipätevyysdirektiivin terveydenhuollon ammattihenkilöitä koskevia kielitaitovaatimuksia tulisi vahvistaa. Valvira katsoo, että vihreässä kirjassa esitetyt muutokset ovat oikeasuuntaisia, mutta esitetyt keinot eivät ole riittäviä potilasturvallisuuden ja hoitoketjuissa välitettävien viestien ymmärrettävyyden takaamiseksi.

Dnro 6209/03.02/2011

31.8.2011

Koska työnantajat eivät tällä hetkellä muun muassa työvoimapulasta johtuen kontrolloi terveydenhuollon ammattihenkilöiden kielitaitoa direktiivin edellyttämällä tavalla, Valvira katsoo, että toimivaltaisella viranomaisella tulisi olla mahdollisuus varmistua hakijan ammatillisen toiminnan edellyttämästä riittävästi kielitaidosta jo ammattipätevyyden tunnustamismenettelyssä eli siinä yhteydessä, kun henkilölle myönnetään ammatinharjoittamisoikeus. Henkilöltä, jolle ollaan myöntämässä oikeutta harjoittaa itsenäisesti tiettyä terveydenhuollon ammattia jossakin jäsenvaltiossa, voitaisiin Valviran mukaan perustellusti edellyttää vastaanottavassa valtiossa käytettävän kielen perusteiden ja ammattisanaston hallintaa. Riittävän kielitaidon edellyttäminen ammattipätevyyden tunnustamismenettelyssä olisi erityisen tärkeää niiden terveydenhuollon ammattihenkilöiden kohdalla, jotka ammatinharjoittamisoikeuden saatuaan ryhtyvät tavanomaisesti harjoittamaan ammattiaan itsenäisinä ammatinharjoittajina itse itsensä työllistäen.

Potilasturvallisuuden ja hoidon jatkuvuuden kannalta on tärkeää, että kukin hoitoketjuun osallistuva terveydenhuollon ammattihenkilö ymmärtää vastaanottavan jäsenvaltion virallista kieltä, kykenee kommunikoidaan potilaiden ja työtovereidensa kanssa ilman huomattavaa väärinkäsitysten vaaraa ja osaa laatia potilasasiakirjamerkinnät vastaanottavan valtion virallisella kielellä. Valvira katsoo siksi, että hoidon jatkuvuus edellyttää kielitaitovaatimusten ulottamista kaikkiin terveydenhuollon ammattihenkilöihin, eikä vain niihin, jotka ovat potilaiden kanssa suorassa kosketuksessa.

Valvira toteaa, että vastuullisesti toimivien terveydenhuollon ammattihenkilöiden tulisi myös itse kyetä ennakoimaan sitä, milloin heidän kielitaitonsa on kehittynyt sille tasolle, että he voivat ryhtyä harjoittamaan vaativaa ammattiaan toisessa jäsenvaltiossa. Riittävä kielitaito tulisikin terveydenhuollon ammateissa mieltää osaksi ammatinharjoittamisen asettamia vaatimuksia, eikä sitä tulisi tarkastella yksinomaan rajoitteena henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle.

Valviran näkemyksen mukaan vastaanottavan valtion toimivaltaisella viranomaisella tulisi siten olla mahdollisuus varmistua hakijan kielitaidosta ennen ammattipätevyyden tunnustamista. Terveydenhuollon ammattihenkilön viime kädessä palkkaavan työnantajan on lisäksi aina varmistuttava siitä, että ammattihenkilöllä on juuri hänen hoitamiinsa tehtäviin tarvittava riittävä kielitaito.

Automaattisen tunnustamisen uudistaminen

Kolmivaiheinen uudistamistapa

Kysymys 14. Valvira pitää tärkeänä sitä, että koulutuksen vähimmäisvaatimusten uudistaminen tapahtuu vaiheittain. Valvira ei ota uudistamisen vaiheisiin tässä yhteydessä kuitenkaan tarkemmin kantaa, sillä esityksen sisältö ei käy täysin yksiselitteisesti ilmi vihreästä kirjasta.

Dnro 6209/03.02/2011

31.8.2011

Luottamuksen lisääminen automaattiseen tunnustamiseen

Kysymys 15. Valvira kannattaa ajatusta siitä, että terveydenhuollon ammattihenkilöt voitaisiin velvoittaa esittämään selvitys siitä, että heillä on voimassa-oleva ammatinharjoittamisoikeus kotijäsenvaltiossaan ennen pysyvää sijoittautumista. Jos ammattihenkilöllä ei olisi voimassaolevaa ammatinharjoittamisoikeutta kotijäsenvaltiossaan, ammattihenkilölle tulisi kuitenkin tarjota tilaisuus selvittää, miksi näin ei ole, koska syitä voi olla useita. Kaikki ammattihenkilöt eivät hae ammatinharjoittamisoikeutta kouluttautumismääräajalla asuinpaikan vaihtumisen, perhevapaiden tai muiden syiden takia. Lisäksi ammatinharjoittamisoikeus on voinut päättyä jossakin jäsenvaltiossa yksinomaan sen takia, että ammattihenkilö ei ole enää maksanut oikeuden ylläpitämisen edellyttämiä vuosimaksuja. Näistä näkökulmista johtuen kotijäsenvaltion voimassaolevan ammatinharjoittamisoikeuden ei tulisi olla automaattisen tunnustamisen ehdoton edellytys.

Valviran mukaan direktiivissä ei tulisi puuttua laajemmin kysymykseen jatkuvasta ammatillisesta kehityksestä. Vaikka sekä täydennyskoulutuskysymys että re-sertifiointi ovat tärkeitä asiakokonaisuuksia, niistä tulisi päättää kansallisella tasolla, koska eri jäsenvaltioiden käytännöissä on eroavaisuuksia.

Kysymys 16. Valvira pitää lääkäreiden, sairaanhoitajien ja kättilöiden koulutuksen vähimmäiskestoja koskevaan kohtaan esitettyä täsmennystä perusteltuna vihreässä kirjassa esitetyistä syistä.

Kysymys 17. Valviran näkemyksen mukaan jäsenvaltioiden tulisi ilmoittaa komissiolle ainakin niistä muutoksista, jotka liittyvät koulutusohjelman nimen tai koulutusta tarjoavan tahon muuttumiseen.

Erikoislääkärit

Kysymys 18. Valvira ei pidä esitettyä muutosta kovin merkityksellisenä, mutta korostaa, että lääketieteen erikoisalojen lukumäärän tulisi pysyä kohtuullisena, eikä uusia erikoisaloja tulisi muodostaa hallitsemattomasti.

Kysymys 19. Valvira pitää koulutusosien hyväksilukemista siinä määrin kansallisena koulutuksen järjestämiseen liittyvänä yleisenä kysymyksenä, että sitä ei tulisi määritellä direktiivissä.

Sairaanhoitajat ja kättilöt

Kysymys 20. Valvira toteaa, että sairaanhoitajakoulutukseen pääsemiseen tulisi jatkossakin vaatia kymmenen vuoden oppimäärää yleissivistäviä opintoja (vaihtoehto 1).

Suomessa sairaanhoitajakoulutukseen voi päästä tällä hetkellä kahta väylää pitkin, joko ylioppilaaksi valmistumisen jälkeen tai alemman terveydenhuollon koulutuksen jälkeen. Alemman terveydenhuollon koulutuksen, esimerkiksi lähihoitajatutkinnon, suorittaneista vain osa on suorittanut ylioppilastutkinnon. Jos yleissivistävien opintojen määrävaatimusta korotettaisiin, suoraan peruskoulun jälkeen lähihoitajatutkinnon suorittaneet eivät voisi enää hakeutua sairaanhoitajakoulutukseen.

Dnro 6209/03.02/2011

31.8.2011

Proviisorit

Kysymys 21. Apteekkien asema eri jäsenvaltioissa vaihtelee siinä määrin, että Valvira ei pidä tarkoituksenmukaisena laajentaa farmasia-alan ammattitoimintoja koskevaa luetteloa, vaikka proviisoreilla sinänsä olisi valmiudet toimia näillä aloilla.

Suomessa proviisorin tutkintoon sisältyy jo nykyisin kuuden kuukauden harjoittelu. Valvira katsoo, että jos direktiiviin sisällytetään vaatimus kuuden kuukauden harjoittelun suorittamisesta, harjoittelun tulisi olla osa tutkintoa. Muussa tapauksessa harjoittelun irrallinen rakenne saattaisi aiheuttaa samankaltaisia ongelmatilanteita kuin lääkäreiden kohdalla on edellä kuvattu.

Kolmansissa maissa myönnetyt pätevyudet

Kysymys 24. Valvira ei pidä tarpeellisena muuttaa tapaa, jolla direktiivin nojalla kohdellaan pätevyytensä kolmannessa maassa suorittaneita EU-kansalaisia. Nykysääntely ohjaa kolmannessa maassa valmistunutta EU-kansalaista hakemaan pätevyyttä siitä jäsenvaltiosta, johon hänen on tarkoitus asettua. Kolmen vuoden sääntö estää tehokkaasti forum shopping -ilmiön, jossa hakija hakee ammatinharjoittamisoikeuden ensin matalimman kynnyksen jäsenvaltiosta ja siirtyy sen jälkeen työskentelemään muualle.

Käsittely

Lausunnon valmisteluun Valvirassa on osallistunut ryhmäpäällikkö, lääkintöneuvos Pirjo Pennanen.

Ylijohtaja

Marja-Liisa Partanen

Lakimies

Maria Polichronidis

Tiedoksi

Sosiaali- ja terveysministeriö